

شیر و کورہ بچکولہ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی رۆشنبیری

×

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سه رنوسهر: به دران نه حمهد جه بیب

×××

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شه قامی گولان، ههولیر

شیر و کورہ بچکوٹہ

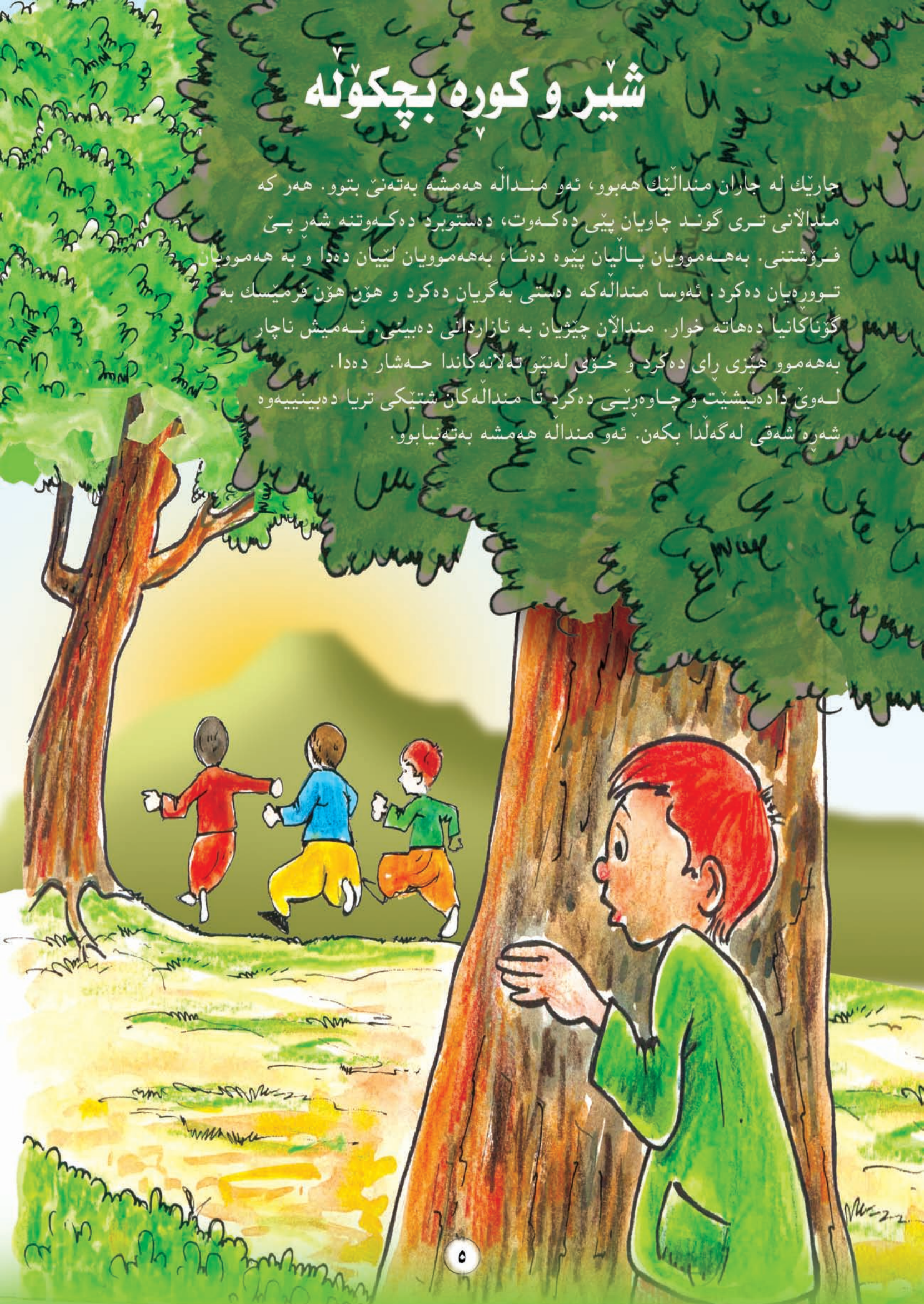
نوسینی: ٹولف نیلسون

وہر گیرانی: دلا وہر قہرہ داغی

ناوی کتیب: شیر و کوره بچکوڻه
نووسینی: ئولف نیلسون
وهرگیرانی: دلاوهر قهره داغی
وینه کیش: دلشاد عهلی
بلاو کراوهی ئاراس - ژماره ۵۳۸
ههله گری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
سه رپه رشتیاری چاپ: ئاوهر رحمانی حاجی مه حموود
چاپی یه کهم - ههولیر ۲۰۰۷
له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (۱۱۸) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوهتی

شیر و کوره بچکوله

جاریک له جاران مندالیک هه بوو، ئەو مندالە هەمیشە بەتەنێ بتوو. هەر که مندالانی تری گوند چاویان پێی دەکەوت، دەستوورد دەکەوتنە شەر پێی فرۆشتنی. بەهەموویان پالیان پێوه دەنا، بەهەموویان لییان دەدا و بە هەموویان توورەیان دەکرد. ئەوسا مندالە که دەستی بەگریان دەکرد و هۆن هۆن فرمیسک بە گۆناکانیا دەهاته خوار. مندالان چێژیان بە تازاردانی دەبینی. ئەمیش ناچار بەهەموو هیزی رای دەکرد و خۆی لەنیو تەلانی کاندایە حەشار دەدا. لەوی دادەنیشیت و چاوەرپێی دەکرد تا مندالەکان شتیکی تریا دەبینییەوه شەرەشەقی لەگەڵدا بکەن. ئەو مندالە هەمیشە بەتەنیا بوو.

جاریکیان مشکیک هات بو لای و بوئی به پانتۆله کهیه وه کرد. منداله که ژیر بووه وه و دهستی بو لای مشکه که کوتا. ئه و جا مشکه که بوئی به په نجه کانیه وه کرد، که پووی مشکه که سارد و شیدار بوو. ورده مووی لموزی، ختوو کهی منداله کهی ده دا. منداله که پشت گوئی مشکه کهی خوراند. گوئی مشکه که نه رم و گه رم بوو. منداله که به مشکه کهی گوت: چند جوانیت، من چهز ده کهم له گه ل یه کدا ببینه هاوړی گیانی به گیانی. هر له وه ده چوو که مشکه که له قسه کانی منداله بچکۆله که حالی بووبی، چونکه له نیوان له پی دهستی منداله که دا هه لقونییه وه. خوی وه ک توپیک گرمۆله کرد و کلکی له گویکانیه وه ئالاند.

مندالە بچکۆلە که به وریای له پی دەستی لیک نا و هەناسەى خۆى بەمشکە که دا کرد تا گەرمى دابینى و چەند وشەىە کى میهرەبانیشى به گویدا چرپاند. مشکە که له نیو له پی مندالە که دا هەناسەى قولى دەدا و خەو بردیەو. مشکە که له ناو له پی دەستی گەرمى مندالە که دا خەویکی قولى لى کەوت. ئەو کاتەى مندالە چکۆلە که دەبوایە سەتله ئاویک هەلگرى، مشکە کهى دەخستە نیو گیرفانیەو، هەرکە خیرا له کارە کهى بوو، مشکە کهى له گیرفانى دەرهینا و چەند وشەىە کى میهرەبانیشى به گویدا دەچرپاند. بەرپیکەوت مامۆستای گوند لەوی وەستابوو، له مندالە چکۆلە کهى دەنۆرى. مامۆستا بەتوورەبى لى پرسى:

- ئەو چى له نیو له پی دەستدایە؟

یه که مجار مندالّه که نه یویست وه لّامی بداته وه، له بهر ئه وهی مامۆستاکه له واتای دهستی گهرم و وشه ی میهره بانى نه ده گه شت. مامۆستا پیره که گوتی:

- گویت لی نه بوو پرسیارم لی کردیت؟

مندالّه چکۆله که به ناچاری مشکه که ی پیشان دا. مشکه که له نیوان له پی مندالّه که دا کلکی کرده وه و خوی درێژ کرد. له بهر هه تا وه که دا چاوه ورده ره شه کانی به وریایی ده تروو کاند. مندالّه که به هه لّله رزینه وه وه لّامی دایه وه: مشکه چکۆله که ی خۆم. مامۆستا پیره که گوتی: مشک؟ من چ مشکیک نابینم! من ته نیا ده ستیکی پیس و پۆخل ده بینم. ده ی بچۆ ده ست بشۆ! قسه ی هه له ق و مه له قیش مه که له باره ی مشکیکه وه که نییه! مامۆستاکه وای گوت و ئه و جا لییدا رۆیشت. به لّام مندالّانی گوند گوئیان له هه موو شتیک بوو. هاواریان کرد:

- چ مشکیکت گرتووه؟

مندالە كان گە مارۆيان دا. بە لّام هەر چەند سەیریان کرد چ مشکیکیان نەبینی. ئەوسا کەوتنە هەها کیشان و گالتە پێی کردن. مندالە چکۆلە کەش بەپەلە رای کرد. هەر وەك جارەن لە تەلانی کدا خۆی حەشار دا. پاشان بۆی دەرکەوت مشکە کە ی پێی نە ماوه. کورە چکۆلە کە دەستی بە گریان کرد و گوتی: (مشکە بچکۆلە کەم، وەرەوه... مشکە بچکۆلە کەم!) چەند سەعاتیک لەوێ دانیشت و چاوەرپێی کرد. هاواری دەکرد و دەستە بچکۆلە کە ی بەملا و لای خۆیدا دە کوتا. خۆر ئاوابوو، دنیا تاریکی کرد. جالجالۆکە کان لە حەشارگە کانیا ن هاتنە دەری و کوتنە چینی تەونە کانیا ن. کوندە پەپووه کان کەوتنە خویندن و بە بالە قورسە کانیا ن بە دارستانە کاندا فرین. لەو دوورەوه، لە دووری دوورەوه شیریک لە برسا دەینەرانند. کوتوپر مندالە کە لە ناو تەلانی کەدا دلی خۆش بوو. هاواری کرد مشکە بچکۆلە کە... ئاخری کە ی هاتیتەوه؟ بە لّام ئەوه مشک نەبوو. لە بری ئەوه بوونە وەرێکی سەیر، سەری لە نیۆ گیا کە وه هینایە دەری. ئەو بوونە وەرە لە ورچ دەچوو، بە لّام لە پەنجە تووتە یەك گەرەتر نەبوو.

بوونەوەرە بچکۆلە که هاروای کرد:

- سلاو... شهو سارده و پئی دهچئی ئەمشهو هه موومان له سه رما بته زین. منداله بچکۆلە که وهلامی دایه وه:

- وهرنه لای من، من دهتوانم گهرمتان که مه وه! ئەوسا ورچه زۆر چکۆلە که دهستی به ره و لای گیا که راوه شانده و چهند بوونه وهریکی بچووک هاتنه ده ری. یه کیکیان تیسکن بوو وهک هه زارپئی و به بهرده وامی ده بریسکایه وه. یه کیکی تریان ده تگوت کویره مشکه و وهک قووخیش نه رم بوو. یه کسه ر به ئەژنوی منداله بچکۆلە که دا هه لزنئی. یه کیکی تریان هیند ترسنۆک بوو ته نانه ت له میرووله یش ده ترسا. ئەوی تریشیان مشکیکی خه مبار بوو و مووی لمۆزی لوول بوو ریزیکی دریژ بوونه وهری بچووک و ترساو و ته زیو بو لای منداله که هاتن. منداله که بوونه وهره بچکۆلە و ترساوه که ی نایه گیرفانیه وه. له وی به قوولی هه ناسه ی ده دا و خه وی لی که وت. تیسکنه که له و ده لاقه نه رمه ی نیوان شان و ملیدا خه وی لی که وت. ئەوه شیان که وهک قووخ نه رم بوو، له داوینی کراسه که یدا راکشا. مشکه هه لله رزیوه که له له پی ده ستیکدا، ورچه بچکۆلە که ش له دهسته که ی تریدا خه و بردنیه وه. منداله که گوتی: ئیتر پیویست ناکات له لای من بترسن. من گهرمتان ده که مه وه و ئەو کاته ی که ده شنوون ئاگام لی تان ده بی ت. ورچه که به ورته ورتیکه وه گوتی:

- له دلّه وه سوپاس... وای گوت و ساتیک دواتر خه وی لی که وت. هینده توند ده پیرخاند که که ده ستی منداله که هه ر به راستی ده له رییه وه. به دریژایی شه و منداله که گوئی لی بوو شیریکی برسی نارته کی ده کیشا نارته ی توندی شیره که تا ده هات نریک و نریکتر ده بووه وه. به لام منداله که نه ده ترسا چونکه له که ل هاروی بچکۆلە کانیدا بوو. کاتیک خۆر هه له ات، ئەو بوونه وهره برسینانه خه به ریان بووه وه.

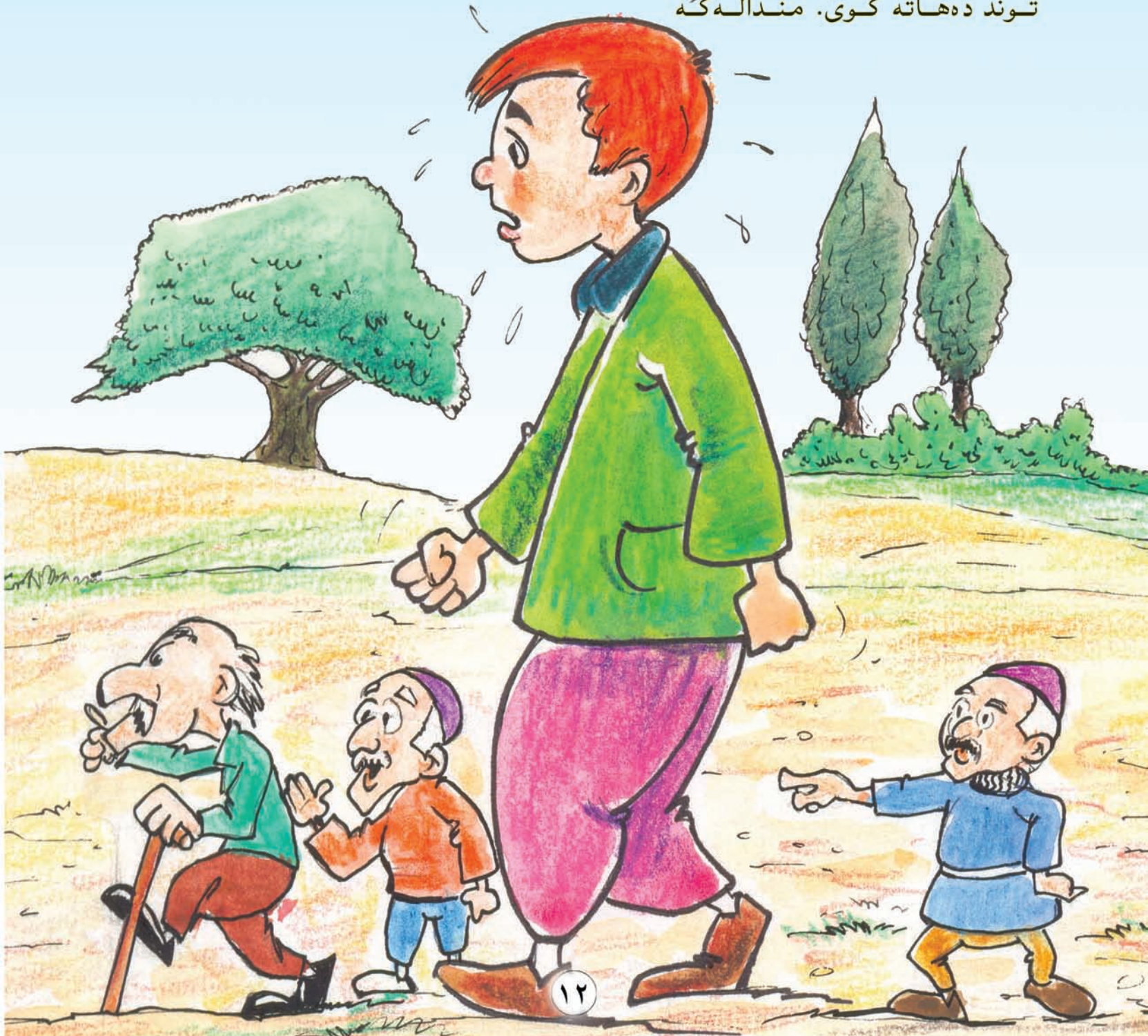
يارمه تىي پيره كانيان ددها تا به شه له شهل بكه ونه رى. به لام منداله كه نه يده ويست هاورپكاني
به تهنى جى بهيلى.

گوتى:

- هاورپى بچكوله كانم، من دهبى ئيوه به ره و جيگايه كى دوور له مه ترسى به. واى گوت و
به ره و ته لانه كان گه رايه وه. ئيستا ئيتر هه موو خه لكه كه گونديان چول كر دبوو، جگه له
ماموستا دلره قه كه كه به ره و پيشه وه راي كرد و ده ستى منداله كه ي گرت و راي كي شا و
به تووره يى گوتى:

- كوره... ئه وه شيت بوويت؟

هه ر له و كاته دا شيره كه هاته گوند. ئه وه گه وره ترين شيريك بوو كه له وه وبه ر بينراييت.
يال ه كه ي توكمه و ده مى زل. كلكى قامچى ئاسا ده وه شاندى. نه ره ي وه كه هه وره گرمه يه كى
توندى ده هاته گوى. منداله كه

هيند ترسا كه هيندهى نه مابوو له ترسا ئەژنۆى بشكى. نه يده زانى چ بكات.
مامۆستا كه به دهنگيكي لهرزۆكه وه قيژاندى:
- كورپه خيړا كه!

ئوسا منداله كه چاوى به چوار پيره ميڤرد كهوت كه چكۆله هيندهى په نجه تووته يهك ده بوون،
له قهراخى ريڭا كه دا راوهستا بوون و به په رۆشه وه له وتوويز و قسه كردندا بوون. منداله كه
خوى له مامۆستا كه دزييه وه و خيړا چوو بو لاي پيره ميڤرده چكۆله كه كان. پيره ميڤرده كان
هيشتا به هاتنى شيړكه يان نه زانيبوو. منداله كه به مامۆستا كه ي گوت:
- من دهبي ئه و پيره ميڤرده رزگار كه م.
مامۆستا كه قيژاندى:

- كورپه پيره ميڤردى چى؟ چ پيره ميڤردى كه ئارادانييه. ئه وانه ته نيا خيالى خۆت دروستى
كردوون. به لام ئه م گويى لى نه گرت. ئه وسه هاواري بو پيره ميڤرده چكۆله كان كرد:
- ئاگاتان له شيړه كه بيت!

بچووكترين پيره ميڤرديان پژميه دهسه سپرى كه گوره وه و پاشان گوتى:
- هه ي له وه، شيړ! كي هه يه له شيړيكي هيج له بارا نه بوو بترسى؟ منداله كه پرسى: تو
كييت؟ پيره ميڤرده چكۆله كه هه مديس پژميه وه دهسه سپره گوره كه وه و وه لامى دايه وه:

- من كەسپكى بەخۇ نازيوم. من لەھەموو دونيادا لەھەموو كەسپك زياتر بەخۇمدا دەنازم.
مندالە كە پيەكەنينى ھات. بەلام ئيستا شيرە كە تەواو ليى نزيك بوو ھو ھە. كلكى بەزيخ و چەوى
ريگە كەدا دەمالى و بەقورسى ھەناسەى دەدا. مندالە كە نائوميڈانە گوتى:

- باشە من ئيستا چى بكەم؟

گەرەترين پيرەميڤدى بچووكيان گوتى:

- را مەكە. ئەوھى پاكات زەرەر دەكات. بەقسەم بكە. من كەسپكى بەچپەدووم و
ئامۆزگارىي بچووك بچووك دەچريپنم بەگوپى خەلكدا. بەرەو، لاي شيرەكە برۆ، دەست
بەپشتيدا بيئە و خواردنى بدى. مندالە كە گوتى: ئاخىر ناويم! بەخۇ نازيەو ھەكەيان گوتى:
ئۆف لە شيرە پيرەى دەغەدار! من كە بچووك بووم، ئا ئەو ھندە بووم رامم كردبوو. بەدەم
گوتنى ئەو قسەيەو ھە، بەكەلە پەنجە تووتەى، بالاي ئەوساى منداليى خوى پيوا. چپەدوو ھەكە
گوتى: ئيمە يارمەتيت دەدەين... ئيمە ھەموومان پارمەتيت دەدەين!

له خۆباییه کهش گوتی: منیش له هه موومان زیاتر یارمهتیت ده دەم. منداڵه که به رهو لای
 شییره که چوو پێش. مامۆستا که هه لزنیه سه ر دره ختیك و قیژاندى:
 - كوره ئه وه شیته بوویت؟
 سه ری شییره که گه وه بوو وهك گابه ردیك، له شی زل بوو هینده ی شاخیك، منداڵكه ش
 هه ستی ده كرد له هه مووان چكۆله تر و ترساوتره. به خو نازه وه که هاواری كرد:
 - نه ترسیت... ها!!
 وای، شییره که چه ند گه وه بوو! ده می به و ددانه سپی و تیژانه یه وه كرد بووه وه. منداڵه که
 هینده ترسا که له هه ژمه تا چاوه کانی نوقاند.

سییه مین پیره میردی چکۆله هاواری کرد:

- به خوار دنه که وه برۆ پییش. گیر فانه کانت پرن له خوار دن، من خۆم خۆراک دهرم. ده توانم یارمه تیت بدهم که خوار دن بدهیت... خوار دن دهر که وای گوت و که وته هه لدانی پسه گوشت بۆ ناو ده می داپچراوی شی ره که. چواره مین پیره میردی بچکۆله گوتی:

منیش له وانهی ریزلیناندا شاره زام. من و تو ده توانین به نه رمترین شیوه نه وازشی که مین. پیره میردی که وای گوت و دهستی کرد به نه وازشکردنی شی ره که.
- وه ک من... وه ک من نه وازشی بکه. منداله ک خوار دنی دایه شی ره که و نه وازشی کرد.

یه که م جار شی ره که ته و او یک چه په سا. پاشان ده مه زله که ی داخست و خۆی گرمۆله کرد.
ئه و سا خۆی بۆ لای منداله که در یژ کرد. ئه و جا با وه شی به لمۆزی شی ره که دا کرد و گوتی:

بۆ شی ره بچکۆله ئازا که ی خۆمیت! پیره میردی چه دوو چپان دی: بچۆ سه ر پشتی، ئیستا سوار ده بین. ئیتر ئاوها خۆیان هه لدایه سه ر پشتی شی ره که و چوونه دهر وه ی گوند. چه دووه که گوتی: ئۆی... چه ند تر سام! خۆرا کده ر و نوازشکه ر گوتیان: ئیمه پاله وانین!

به خۆنازی گه وره ش پژمییه ده سه سه ره که یه وه و گوتی: من گه وره ترین پاله وانم له دوینادا.

منداله که پی که نی و توند خۆی به یالی گه وره ی شی ره که وه گیر ساند.

هاواری بۆ هه موو خه لکی گوند کرد: ئه وانه بی هیترین که سن که په نا بۆ چه ک ده بن! مامۆستا که ش به چاوی خۆی بی نی که چۆن ئه وانه به سواری شی ره که وه دین. له چه ژمه تا بوورایه وه و له سه ر دره خته که که ونه خوا وه وه. جه نگه ره شانازی که ره کانیش له شه رما سه ریان داخست. هیه چ که س له گوند با وه ری نه ده کرد. ئاخه ئه وه مندالی که ی چکۆله و له هه مووان بی هیتر بوو که درنده ترین شی ری را و کرد.

